

FINANCIAL INVESTMENT ACCOUNTING

CONTABILITATEA INVESTIȚIILOR FINANCIARE

MIHĂESCU Ionela Mihaela, studentă, Specialitatea: CON

Universitatea "Ștefan cel Mare" din Suceava

România, Suceava, str. Universității 13, www.usv.ro

e-mail autor: mihaescuioana2000@gmail.com

Abstract: *Investments have the role of generating element in any economic activity, which makes a company to be born, to carry out its activity or to modernize and develop the production capacity. Investments are the main factor in the strategy of developing the national economy, of all branches and fields of activity, of increasing incomes, condition of increasing the standard of living. This paper presents the concept of investments, investment classification, initial evaluation of investments, subsequent evaluation of investments, exit of investments and transfer of investments.*

Keywords: *investment, investment classification, shareholding, share of the holding, the investment property, the related parties, the return of investments, the transfer of investments.*

JEL CLASSIFICATION: G24

INTRODUCERE

"Esența și rațiunea de a fi a unei întreprinderi este obținerea unor beneficii cât mai ridicate, beneficii ce nu pot rezulta decât întrebuițând capitaluri într-o anumită direcțiune de activitate economică după un plan dinainte stabilit" VICTOR STĂNESCU

Investițiile reprezintă un stimul în generarea noilor activități și un element decisiv al creșterii economice, al promovării factorilor intensivi, calitativi și de eficiență, având ca finalitate obținerea profitului. Investiția este un criteriu de fundamentare decizională, de selecție a proiectelor în cadrul unui portofoliu.

Scopul lucrării este pentru a reflecta motivul pentru care putem opta pentru a investi și pentru a evalua impactul investițiilor în economie.

Actualitatea studiului constă în importanța investițiilor financiare pentru creșterea rentabilității întreprinderilor în viitor.

Metodologia de cercetare are la bază: documentația, observația, comparația, metoda inducției și metoda deducției, studiul de caz, analiza literaturii de specialitate, a bazei legislative contabile și a surselor web.

CONȚINUT DE BAZĂ

Noțiunea de investiție (investissement – franceză, investment – engleză; inversion – spaniolă; investion – germană) este sinonimă, din punct de vedere lingvistic cu alocare, plasare, dotare și prin extensie ajungem la eforturi făcute acum în speranța unor recompense viitoare.[1]

Conceptul de investiție financiară în literatura de specialitate implică sensuri și abordări diferite ale specialiștilor. Prin investiție putem înțelege: „orice utilizare a unui activ în calitate de capital în scopul realizării de eficiență economică și deci de profit”[2] sau „o acțiune prin care se cheltuiesc bani sau alte resurse în speranța ca în viitor se vor încasa sume mai mari de bani sau se vor obține alte beneficii”[3].

Noțiunea de investiție cuprinde totalitatea cheltuielilor sau alocărilor de fonduri de la care se anticipează că se vor obține venituri viitoare. Într-o astfel de abordare, investiția reprezintă o plasare de fonduri bănești într-o acțiune, într-un proiect sau operație pentru a crea un spor de avuție atât la nivelul individului, al firmei cât și al societății în general[4].

Sub aspect financiar, investițiile reprezintă cheltuieli de resurse care vor genera venituri și/sau economii pe o perioadă îndelungată și care, în consecință, vor permite astfel recuperarea cheltuielilor inițiale[5].

Investiția reprezintă un activ deținut de întreprinderea-investitor în scopul ameliorării situației sale financiare prin obținerea veniturilor (dobânzilor, dividendelor, redevențelor etc.), majorarea capitalului propriu și obținerea altor profituri (în special, ca rezultat al operațiilor comerciale)[6].

Abordarea contabilă consideră investițiile ca fiind asemănătoare cu imobilizările, luate drept bunuri mobile sau imobile, corporale sau necorporale, achiziționate sau create pentru o întreprindere, destinate să rămână durabile, să se materializeze în întreprindere. Pot fi împărțite în:

- Imobilizări legate de exploatare;
- Imobilizări în afara exploatării sau care nu sunt direct productive.

Noțiunea de investiții permite suprapunerea unei viziuni contabile asupra investițiilor pentru că sunt reținute doar elementele patrimoniale și poate fi aplicată cu ușurință (în momentul analizei bilanțului) deoarece prezintă un caracter indiscutabil, atestat de evidența contabilă.

Un astfel de sens a noțiunii de investiții reprezintă caracterul restrictiv pentru că nu permite luarea în calcul a investițiilor care nu au repercusiune asupra activului întreprinderii sau care nu se pretează la o contabilizare bănească clară. Această reprezentare patrimonială a investițiilor exclude toate cheltuielile care cresc potențialul viitor al întreprinderii fără să afecteze valoarea unui activ. Din această perspectivă contabilă, orice cheltuială care nu are influență patrimonială directă nu este apreciată ca investiție, chiar dacă aceasta sporește în timp potențialul și succesul întreprinderii.[7]

Clasificarea investițiilor se face după următoarele criterii:

a) pe tipuri:

- titluri de valoare (acțiuni, obligațiuni, cambii etc.);
- cota de participație în capitalul statutar al altei întreprinderi;
- proprietatea investițională;
- alte investiții financiare (depozite etc.);

b) pe direcții de investire:

- în părțile legate (în întreprinderi asociate, filiere, mixte, în alte părți legate);
- în părțile nelegate (investiții până la 20% în capitalul statutar al altor întreprinderi etc.);

c) pe termene de deținere:

- investiții pe termen scurt;
- investiții pe termen lung; [8]

Titlurile de valoare sunt documente bănești care atestă dreptul patrimonial al proprietarului sau dreptul împrumutătorului față de emitentul acestora.

În componența titlurilor de valoare se disting: *titluri de valoare materializate* și *dematerializate*, *titluri de valoare recuperabile* și *nerecuperabile*. Titlurile de valoare materializate reprezintă blanchetele documentelor (acțiunile, obligațiunile). Titlurile de valoare dematerializate sunt prezentate sub formă de înregistrări pe conturi. Titlurile de valoare recuperabile reprezintă dreptul de a obține valori nominale a acestora și a dobânzilor aferente, fără dreptul de proprietate (obligațiuni, cambii, etc.) Titlurile de valoare nerecuperabile reprezintă dreptul de proprietate și de obținere a unei cote de profit net al întreprinderii (acțiuni). [S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 11]

Cota de participație semnifică cota patrimoniului agentului economic, care se cuvine participantului. Ea se stabilește în baza contractului de constituire a întreprinderii și a statutului acesteia.

Proprietatea investițională reprezintă o investiție pe termen lung în active nemateriale, terenuri, clădiri care nu utilizează și nu se exploatează la întreprinderea investitoare.

Părțile legate sunt întreprinderile asociate, fiice și sub control mixt, cota investitorului în capitalul statutar al acestor întreprinderi constituind peste 20%.

Părțile nelegate se consideră acele întreprinderi, cota investitorului în capitalul statutar al cărora este până la 20%.

Investițiile pe termen lung sunt acele investiții, pe care întreprinderea are intenția să le dețină mai mult de un an.

Investițiile pe termen scurt cuprind investițiile, pe care întreprinderea are intenția să le dețină, să le vândă sau să le achite în curs de un an.[9]

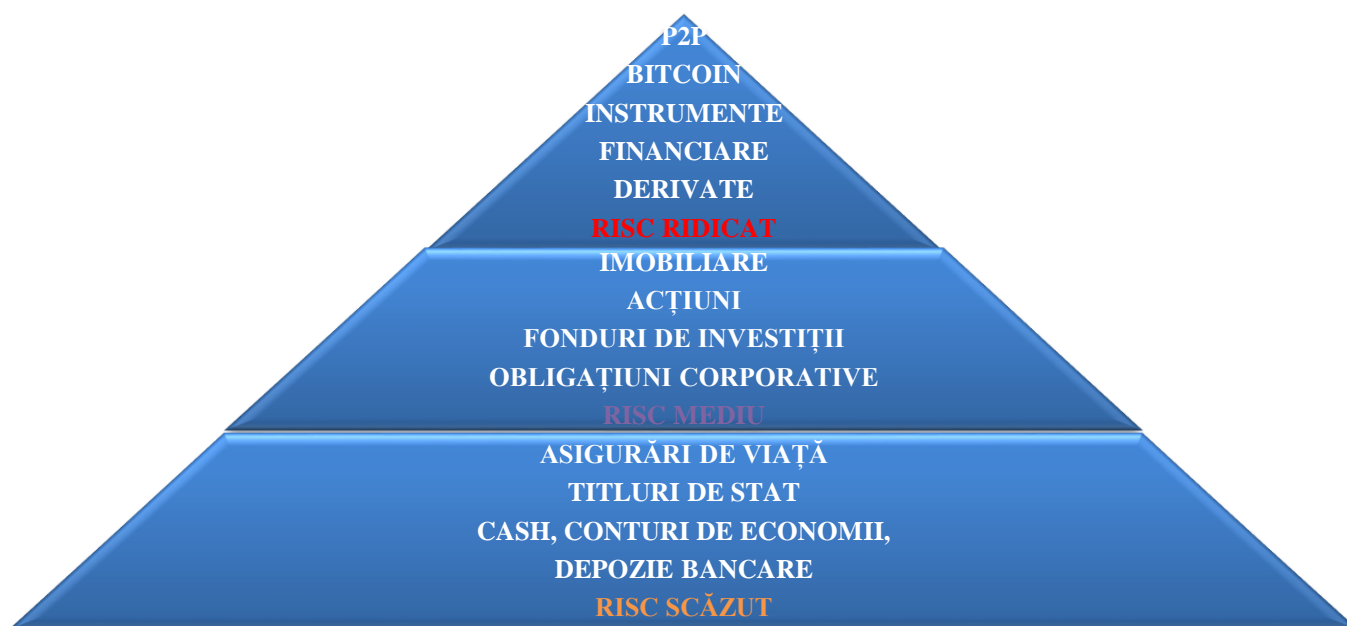

Figura 1. Clasificarea investițiilor după risc

Sursa: Elaborat de autor în baza [10]

În activitatea de investiții se pot deosebi două tendințe: *a investi pentru a produce mai bine și a investi pentru a supraviețui.*

Evaluarea inițială a investițiilor. La achiziționare investițiile se evaluează la valoarea de intrare care este egală cu:

- suma mijloacelor bănești achitate sau a echivalentelor acestora;
- valoarea venală a titlurilor de valoare emise;
- valoarea venală a activului predat pe calea schimbului;
- valoarea venală a activului obținut pe calea schimbului.[10]

Evaluarea ulterioară se efectuează la întocmirea bilanțului contabil. Metodele de evaluare ulterioară sunt examinate mai jos. Investițiile pe termen lung se reflectă în bilanț la una din următoarele metode:

- la valoarea de intrare;
- la valoarea reevaluată
- la valoarea cea mai mică dintre valoarea de intrare și valoarea de piață.

Metoda preponderentă de evaluare a investițiilor pe termen lung constituie evaluarea lor la valoarea de intrare. Aceasta rămâne constantă (invariabilă) pe toată durata de deținere a investițiilor, cu excepția următoarelor cazuri:

- scăderea permanentă a cursului la bursele de valori publicat în edițiile financiare;
- reducerea bruscă a valorii activelor întreprinderii investite;
- restricțiile ce țin de vânzarea titlurilor de valoare ale întreprinderii investite;
- survenirea unui anumit risc de deținerea titlurilor de valoare;
- decizia consiliului directorilor întreprinderii, bazată pe avizele specialiștilor în domeniul pieței de valori;
- aducerea valorii de intrare la valoarea nominală. [11]

La ieșirea investițiilor pe termen lung sumele reducerii sau majorării valorii acestora se raportează corespunzător la cheltuieli sau venituri din activitatea de investiții. [12]

Transferarea investițiilor pe termen lung în investiții pe termen scurt se efectuează în cazul când în cursul anului curent se prevede ieșirea investițiilor. Investițiile pe termen lung transferate în investiții pe termen scurt sunt evaluate la valoarea cea mai mică dintre valoarea de intrare și valoarea de bilanț a investițiilor pe termen lung [13].

Transferul investițiilor pe termen scurt în investiții pe termen lung se efectuează în cazurile în care întreprinderea are intenția să dețină aceste investiții mai mult de un an. Fiecare investiție pe termen

scurt distinct transferată în categoria investițiilor pe termen lung este evaluată la valoarea cea mai mică dintre valoarea de intrare și valoarea de piață [14], [18].

Un exemplu de investiție pot fi proprietățile imobiliare. Investițiile în imobiliare au reputația de a fi unele dintre cele mai bune investiții pe termen lung, generând randamente bune și foarte bune pe termen lung. Investițiile imobiliare sunt o categorie amplă care include proprietăți rezidențiale, spații comerciale, terenuri, spații de birouri, etc. De-a lungul timpului s-a demonstrat că valoarea proprietății crește în timp, chiar dacă piața imobiliară are o evoluție ciclică în acord cu ciclurile economice.

Investind în proprietăți imobiliare pentru închiriere puteți face bani în două feluri:

1. Prin veniturile încasate din chirii;
2. Prin aprecierea valorii proprietății și deci aprecierea capitalului investit.

Dar evoluția pieței imobiliare este ciclică, iar investițiile pe această piață trebuie efectuate cu maximă atenție, în funcție de ciclul economic, cumpărați proprietăți în recesiune și vindeți în jurul maximelor din faza de expansiune. Piața imobiliară este predispusă la prăbușire. Prin urmare, faceți-vă bine cercetarea înainte de a face această investiție.[15]

CONCLUZII

Din cele prezentate în această lucrare reiese că investițiile reprezintă renunțarea la resurse bănești lichide actuale contra speranțelor în obținerea unor resurse viitoare mai mari. Putem susține că investițiile reprezintă o cheltuială sau un plasament de sume bănești. În momentul luării deciziei de investire întreprinzătorul utilizează acumulările de capital, dar nu întotdeauna acestea sunt suficiente realizării obiectivului propus.

Persoanele investesc pentru că își doresc mai mulți bani în vederea asigurării unui grad mai înalt de securitate, libertate și posibilitatea de a beneficia de bunuri și servicii mai multe și de o calitate mai ridicată.[16]

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. <https://biblioteca.regielive.ro/proiecte/contabilitate/contabilizarea-investitiilor-financiare-finante-181337.html>
2. VASILESCU I., LUBAN F. Investițiile în sistemul afacerilor, Editura EfiCon Press, București 2003, –1018 p. p.134
3. STAIUCU F., DIMITRIU M, PARVU D. – Eficiența economică a investițiilor, Editura Albatros, București 1994, – 363 p., p.6
4. BUHOCIU F., NEGOESCU Gh – Investițiile în economia de tranziție, Editura Evrica, Brăila 1998, -185 p., p.12, 77, p.8
5. CISTELICAN L. – Economia, eficiența și finanțarea investițiilor, Editura Economica, București 2002, – 536 p., p.14
6. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 8
7. https://www.academia.edu/5788268/UNIVERSITATEA_%C5%99ETEFAN_CEL_MARE_SUCEAVA
8. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 10
9. <https://conspecte.com/contabilitate-financiara/componenta-caracteristica-clasificarea-recunoasterea-si-evaluarea-investitiilor.html>
10. <https://milenialulroman.eu/investitiile-in-4-pasi-simpli-2/>
11. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 12
12. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 18
13. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 22
14. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 27
15. S.N.C 25 „Contabilitatea investițiilor”, paragraf 28
16. [Cele Mai Bune Investiții 2021 \[Ghid actualizat\] - Admirals \(admiralmarkets.com\)](#)
17. <https://www.tradeville.eu/tradepedia/investitii>
18. IACOBAN, C., MIHAILA, S., & HLACIU, E. (2020). The Need To Improve Performance Indicators Used In The Global Evaluation Of The Company. *LUMEN Proceedings, 13*, 130-138.

Coordonator științific: MIHĂILĂ Svetlana, dr., conf. univ.
Academia de Studii Economice din Moldova
Republica Moldova, Chișinău, str. Bănulescu-Bodoni 61, www.ase.md
e-mail: svetlana.mihaila@ase.md